

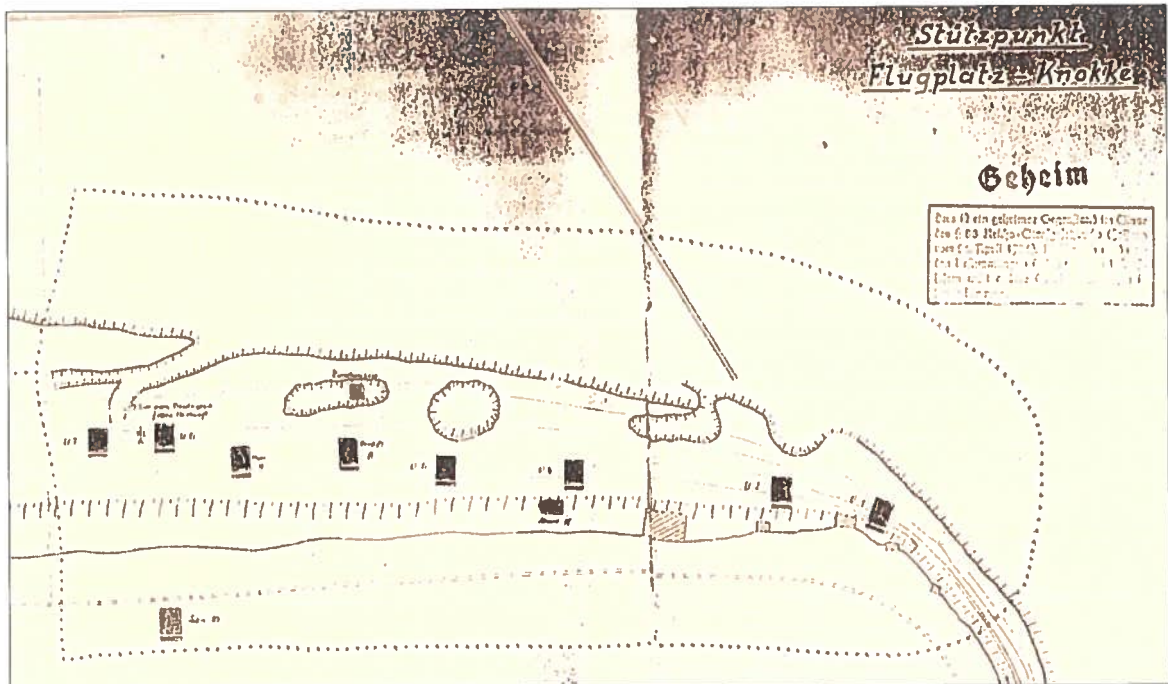
Knokke en de Atlantikwall

Eddy Lambrecht

HET EINDE VAN STP FLUGPLATZ.

Het stond op voorhand vast dat bij de uitbreidingswerken van het Zwinnatuurgebied, er bij de verbreding en uitdieping van de verzande monding van het Zwin, er resten van dit steunpunt zouden blootgelegd worden.

Stp Flugplatz was het meest oostelijk gelegen steunpunt, nabij de monding van het Zwin.

Duits plan uit 1942 van Stp Flugplatz met de eerste bunkers.

Stp Flugplatz was een infanteriesteunpunt, daarom werden er 8 personeelsbunkers voor infanterie gebouwd. Deze waren van het type Vf2a (Verstärkt feldmässig, wanddikte tussen 1 en 2 meter), die elk 10 man konden legeren. De twee ingangen lagen in elkaars verlengde en kwamen uit bij de enige verblijfskamer. Aan een zijkant was een ontsnappingsluis voorzien, ingeval de uitgang uit de kamer geblokkeerd was.

Ook aanwezig waren een voorraadbunker, een munitiebunker, een observatiebunker, meerdere betonnen geschutplatvormen, een bunker voor eerste hulp aan gekwetsten, machinegeweerstellingen (voor zware en lichte mg), en vijf waterputten.

De bunkers waren onderling met elkaar verbonden door loopgraven.

Stp Flugplatz was volledig omringd met een prikkeldraadversperring, en voor de positie waren op het strand en in de duinen meerdere mijnevelden aangelegd. Er waren ook vlammenwerpers ingebouwd voor de stelling die elektrisch werden ontstoken uit een observatiebunker op een duin in het steunpunt. Voor de infanterie waren de gebruikelijke versterkte loopgraven in blokken beton of baksteen aangelegd en voorzien van vuurstellingen.

Tussen Stp Tobruk en Stp Flugplatz was het mijneveld 'Susi' aangelegd als verdediging rugwaarts. Tijdens de oorlog werd het steunpunt regelmatig aangevallen door geallieerde jachtbommenwerpers, bewijzen daarvan waren 50 kogels, onontpofte Britse 20 mm granaatjes en afgevuurde hulzen van boordgeschut die wij daar vonden als kind.

In 1968 stond de geschutsbunker Regelbau 612 (zie foto hierboven) uitgerust met 4,7 cm antitank kanon voor flankeringsvuur op mogelijke aanvallers, nog op de duinen. Deze bunker werd later gebouwd dan de Vf bunkers en had betonnen muren tot 3 meter breed met meer staal ingewerkt. Door erosie kwam de constructie uiteindelijk in de Zwingel terecht.

Deze bunker was in september 1944 zoals de meeste constructies van Stp Flugplatz, vernield door de Duitsers die de aanwezige munitie tot ontploffing brachten.

Stp Flugplatz werd tijdens de strijd om de Scheldt pocket zoals vele andere steunpunten bij de zee niet meer bezet door het Duitse leger.

In september 2016 werd tijdens de aan de gang zijnde graafwerken door archeologen onderzoek gedaan in het voormalige steunpunt, waarbij delen (stukken muur en vloer) van 2 bunkers werden onderzocht. Resten van overdekte en open loopgraven in baksteen, éénmannschuttersputten (Einmannslochern) werden eveneens blootgelegd alsook WO2 gerelateerde voorwerpen en munitie.

Wie meer wil weten over Stp Flugplatz en de Atlantikwall in Knokke, Heist en Westkapelle, verwijzen wij naar de nieuwe publicatie "Knokke-Heist in WO2, Atlantikwall en Bezetting" (zie kaft achterzijde).

Grondvesten van Vf bunkers:

Tot 2016 stond in het steunpunt nog deze open ronde geschutopstelling in beton met beschermingsmuur in baksteen voor 7,5 cm veldkanon van Poolse herkomst (buitgemaakt in 1939). Dit kanon kon door een schootsveld van 360 °ook een vijand bestoken die de positie in de rug aanviel. Er werden op het steunpunt meerdere schietplatformen gebouwd.

Dezelfde opstelling tijdens de oorlog, met boven het hoofd van de middelste soldaat het gekende Noordzeehotel van Piet Faas.

Helaas moest ook deze geschutsstand eraan geloven. Op de foto werd de constructie verplaatst en omgekieperd en alle stukken samen gestapeld om afgevoerd te worden.

Vernielde betonnen constructies achter de R612 in 1968. In het midden van foto steken in de Zvingeul brokstukken uit. Dit zijn de resten van een antitankversperring die dwars door de Zvingeul zich uitstreckte tot op Nederlandse bodem. De versperring was opgetrokken met stalen profielen en Tsjechische egels, die vastgemaakt waren in een betonnen plaat.

